หมู่บ้าน พระสงฆ์ เยาวชนแกนนำ สร้างครอบครัวตัวอย่าง หมู่บ้านตัวอย่าง เป็นต้น (ศีลภาวนา)

3. พัฒนาชุมชนด้านจิตใจ ฝึกแนวคิดสร้างสรรค์ให้แก่บุคลากรในชุมชน นำศาสตร์สมัยใหม่ และประยุกต์หลักพุทธธรรมมาบริหารชุมชน เช่นจัดกิจกรรมธรรมสัญจร กิจกรรมประกวดโครงงานต่างๆสร้างกิจกรรมที่ฝึกฝนด้านจิตใจ อาทิ ฝึกอบรม ด้านสมาธิภาวนา (จิตภาวนา)

4. การพัฒนาด้านปัญญา สร้างเครือข่ายทางสังคม (Social Network) เป็นแกนหมุนให้เกิดการพัฒนา มีการจัดการความรู้ให้กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียภายในชุมชน (ปัญญาภาวนา)

5. มีการต่อยอดการทำวิจัยติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการนำหลักพระพุทธศาสนามาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่

2. ควรมีการประสานงานกับภาคส่วนต่างๆ เช่นภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ประชาชนและกลุ่มองค์กรที่ทำงานในพื้นที่โดยอาศัยกิจกรรม ประเพณีความเชื่อของชุมชน เป็นฐานในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ประโยชน์สุขของบุคลากรทุกภาคส่วนของชุมชน

3. ควรมีการกำหนดบทบาทความสัมพันธ์ของทุกภาคส่วน พัฒนาสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นหนึ่งเดียวในการส่งเสริมสุขภาวะและการเรียนรู้ให้เหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดูแลสุขภาวะ และมีการนำแผนมาปฏิบัติตลอดถึงมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นรายไตรมาสในทุกชุมชน ทุกกิจกรรม

2. ควรจัดตั้งสมัชชาสุขภาพภายในแต่ละท้องถิ่นในภาคกลางตอนบนประกอบด้วยพระสงฆ์ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำเยาวชน ข้าราชการที่รับผิดชอบงานด้านสุขภาวะ เป็นต้นโดยมีการประชุมกันทุกไตรมาส โดยมีเทศบาลเป็นแกนกลางเจ้าภาพในการดำเนินงาน

3. คัดกรองผู้ป่วย ตัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟู การเยี่ยมผู้ป่วย การป้องกัน

4. ควรจัดตั้งกองทุนสุขภาวะในชุมชนในแต่ละจังหวัด มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประเมินผลกองทุน

5. จัดทำคู่มือดูแลสุขภาวะของชุมชนเพื่อแจกจ่ายให้ประชาชน

6. จัดหาจิตอาสา ช่วยเหลือด้านสุขภาวะแก่ชุมชน